

מה בפרשה? ובהפטרה?

'מה?'
לילדים בעמ'
6-7

ניתן לשלוח
פתרונות של
גיליון פסח
עד יום שני
ל' בניסן
או לעדכן
טלפנית

נהנה לקרוא את
העלון?

השתתפותך
בהמשך ההדפסה
וההפצה, **תאפשר**
לך ליהנות גם
בשבוע הבא!

קראו והכירו ב-7 דקות!

פרשת שמיני

פרשה זו עוסקת בעבודת הקורבנות (לראשונה) של אהרן; חטא נדב ואביהו בהביאם אש זרה; דיני מאכלות אסורים ודיני טומאה וטהרה.

בפרשה זו שבעה עשר מצוות

- **שש מצוות עשה:** בדיקת סימני בהמה וחיה, בדיקת סימני דגים, בדיקת סימני חגבים, דיני טומאת שרץ, דיני טומאת אוכלים, דיני טומאת נבילה.
- **אחת עשרה מצוות לא תעשה:** כניסת כהן למקדש פרוע ראש או קרוע בגדים, יציאת כהן מן המקדש בזמן העבודה, הוראת הלכה בשכרות, אכילת: בהמה וחיה טמאים, דג טמא, עוף טמא, שרץ הארץ, שרצי זרעים ופירות, שרץ כל שהו, שרץ עיפוש האוכל.

עבודת הקורבנות (לראשונה) של אהרן

הפרשה פותחת בקריאת משה בר"ח ניסן¹ לאהרן ובניו וזקני ישראל. הוא מורה לאהרן לקחת עגל לחטאת² ואיל לעולה.³ לבני ישראל הוא מורה להביא שעיר עיזים לחטאת⁴ ועגל וכבש⁵ 'בני שנה' לעולה. לקורבן שלמים יביאו שור ואיל בתוספת מנחה מעורבת בשמן: "כי היום ה' נראה אליכם".⁶ הללו עושים כדברי משה והעם מתייצב על יד המשכן.

¹ יום זה היה יום שמיני לחניכת אהרן ובניו בעבודת המשכן.

² לכפר על מעשה העגל.

³ **התרגום יונתן** (ט, ב) מביא שהיה זה להזכיר את אילו של יצחק ולעורר זכות העקידה.

⁴ **התרגום יונתן** (שם, ג) מביא שהיה זה לכפר על חטא מכירת יוסף – שם שחטו שעיר עיזים וטבלו בו את כותונת יוסף.

⁵ **בעל הטורים** (שם, שם) כותב שהמטרה היא ש'כבוש' הקב"ה כעסו על חטא העגל ויתרצה.

⁶ **הספורנו** (שם, ד) מפרש: "כבר נראה במעשי ידיכם", ולכן ראוי לכבדו בקורבן.

בעזרת ה' העלון מופץ בלמעלה מ-90 מוקדים ב: אשקלון, בית שמש, ביתר עלית, בני ברק, טלז סטון, ירושלים, מודיעין, מודיעין עלית, ראש העין.

לעילוי נשמת הרב ירחמיאל גרשון בן הרב צבי יהודה אדלשטיין זצ"ל

לזכות חטופי עזה במלחמה בתוך כלל ישראל הזקוקים ומצפים לישועת ה'.

ולעילוי נשמת הילדה הטהורה חיה מרגלית בת צבי חנוך, הקדוש אלכסנדר בן נירה הי"ד, הקדוש בצלאל דוד בן שי הי"ד ומשה הכהן בן מיכל.

כל הזכויות שמורות ליעקב כץ ©

משה מורה להם בדבר ה' 'לסמוך' על הקורבנות ואז: **"וירא אליכם כבוד ה'".** משה מורה לאהרון: **"קרב אל המזבח"**⁹ ועשה את הקורבנות: **"וכפר בעדך ובעד העם"**.

אהרון שוחט את העגל, בניו מקרבים אליו את הדם והוא מזה ממנו באצבעו על קרנות המזבח. את הדם הנוטר הוא שופך אל יסוד המזבח. את החלב (סוג שומן) המכסה את הכליות ואת הכבד הוא מקטיר על המזבח, ואת הבשר והעור הוא שורף מחוץ למחנה. הוא שוחט את העולה, ואת הדם שמקריבים לו הוא זורק סביב המזבח. הוא מקבל את העולה מפורקת ומקטיר אותה יחד עם הראש, וכך עושה גם לקרב והכרעיים לאחר שטיפתם. הוא לוקח את שער החטאת של העם: **"וישחטה ויחטאהו"**¹⁰ **כראשון"**¹¹. הוא מקריב את עולת העם 'כמשפט'¹², ומקטיר את מנחת הקורבן על המזבח: **"מלבד עולת הבוקר"**¹³. הוא שוחט את קורבנות השלמים של העם וזורק את דמם סביב המזבח. הוא מניח את החלבים על החזות, ולאחר הנפתם יחד עם שוק הימין נותן את החלבים לכהן אחר¹⁴ להקטירם על המזבח. אהרון נושא את ידיו ומברך את העם, ויורד מעל המזבח.

משה ואהרון נכנסים אל המשכן.¹⁵ לאחר מכן הם יוצאים ומברכים¹⁶ את העם: **"וירא כבוד ה' אל כל העם"**. אש יורדת מן השמים ושורפת את הקורבנות: **"וירא כל העם וירונו ויפלו על פניהם"**¹⁷.

חטא נדב ואביהו בהביאם אש זרה

נדב ואהרון בני אהרון נוטלים מחתה עליה הם מניחים אש וקטורת: **"ויקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה"**¹⁸ **אותם"**¹⁹. חוטי אש²⁰ נכנסו לתוך אפם והם מתים. **"ויאמר משה אל אהרון הוא אשר דבר ה' לאמור בקרובי אקדש"**²¹ **ועל פני כל העם אכבד וידום אהרון"**²². משה קורא למישאל ואליצפן, בני דודם של אהרון, ומבקש מהם: **"קרבו"**²³ **שאו את אחיכם מאת פני הקודש"**²⁴ **אל מחוץ למחנה"**. הם עושים כדבריו ומוציאים אותם בבגדיהם.²⁵

משה פונה לאהרון ובניו ומורה להם שלא לנהוג מנהגי אבלות:²⁶ **"ואחיכם כל בית ישראל"**²⁷ **יבכו את השריפה אשר שרף ה' "**הוא מוסיף ומורה להם שלא לצאת מן המשכן.

ה' פונה לאהרון ומזהיר את הכהנים מעבודה בעת שהם שתויי יין, דבר שעונשו מיתה. הוא מוסיף ואוסר גם הוראת הלכה במצב כזה.

⁷ הנחת ידיו של בעל הקורבן על ראש הקורבן לפני תחילת הקרבתו, תוך הישענות עליו. בזמן הסמיכה אומר בעל הקורבן דברים המביעים את הסיבה להבאת קרבנו: ויודי על חטא, או דברי שבח לבורא העולם על חסדיו.

⁸ מלבד גלוי השכינה שהיה במשכן (ספורנו שם, ז).

⁹ **רש"י** (שם, שם) מביא על פי המדרש (תורת כהנים פרשה א, ח) שאהרון ירא מלגשת למזבח. אמר לו משה, למה אתה בוש? לכך נבחרת.

¹⁰ כלומר כיפר החטא (אבן עזרא שם, טו).

¹¹ כמו עגל החטאת של אהרון (**רש"י** שם, שם).

¹² כלומר כדרך עשיית קרבן נדבה שפורט בפרשת ויקרא.

¹³ כלומר כל עבודה זו נעשתה רק לאחר קורבן העולה הרגיל של כל בוקר.

¹⁴ **רש"י** שם, כ.

¹⁵ **רש"י** (שם, כג) מבאר שנכנס משה ללמד אהרון את מעשה הקטורת. הסבר נוסף הוא שנתבייש אהרון שלאחר כל העבודה עדיין לא ירדה שכינה, והיה סבור שזה בגלל חלקו במעשה העגל, ולכן נכנס משה עימו וביקש רחמים.

¹⁶ **האור החיים** (שם, שם) מבאר שנצטוו כן בנבואה, או שהייתה ברכה זו במקום תפילה שתשרה שכינה.

¹⁷ שמחו שקיבל ה' את הקורבנות.

¹⁸ **בעל הטורים** (י, א) מבקש לדייק שאין הפירוש **שלא צוה** ועשו מעצמם, אלא **צוה שלא** להביא ובכל זאת עשו כן.

¹⁹ **הכלי יקר** (שם, שם) מביא על פי **הילקוט שמעוני** (שמיני תקנד) מספר דעות בביאור מהות החטא: נכנסו שתויי יין, בלא רחיצת ידיים ורגליים, מחוסרי בגדים- מעיל, שלא היו להם בגדים, שטרם נישאו, שהורו הלכה בפני משה רבם, שבקשו 'שני זקנים' – משה ואהרון כדי שינהיגו הם את העם.

²⁰ **תרגום יונתן** (שם, ב).

²¹ **הדעת זקנים** (שם, ג) מבאר שביקש ה' לגדל שמו בעיני ה', שיעשו ק"ו אם אנשים גדולים אלו שעשו חטא לפי דרגתם ונענשו על אחת כמה וכמה אנחנו, ויזהרו אנשים מחטאים ובכך יתעלה ויתגדל שמו של הקב"ה.

²² **התרגום יונתן** (שם, שם) מביא שקיבל שכר אהרון על שקיבל את הדין ולא קבל בפני ה'.

²³ **בעל הטורים** (שם, ד) מבאר שלא נכנסו הלויים להיכל ה', אלא הטילו חנית פנימה וגררו את גופותיהם החוצה.

²⁴ **רש"י** (שם, שם) מבאר שטעם תוספת זו **"פני הקודש"** בא להצריך את הוצאת גופותיהם שלא לערב בשמחת חנוכת המשכן (כי ציווי הוצאה לשם קבורה בלבד לא נזקקה לתוספת מילים זו).

²⁵ נשאו מחוץ למחנה ושם הפשיטום והלבישום תכריכים, ואת הבגדים העיבור לשימוש כהנים אחרים (**רמב"ן** שם, ה).

²⁶ שלא לערב עצב ואבלות בשמחת ה'.

²⁷ **רש"י** (שם, ו) מביא שמכאן שעל הציבור להשתתף בצער החכם.

משה פונה לאהרון ובניו ומורה להם לאכול את המנחה²⁸ במקום קדוש. את החזה והשוק הוא מורה לאכול במקום 'טהור'.²⁹ הוא מתנה את זכותם לקבל את חזה ושוק השלמים, בהנפה "לפני ה'" ורק אז מותרים באכילה. כעת הוא פונה לבני אהרון בתביעה מדוע לא אכלו משעיר החטאת.³⁰ אהרון משיב לו כי מאחר וחטאת זו באה לכפר גם על חלקו בעוון העגל, הרי הוא בעלים ולא אמור לאכול מן הקורבן,³¹ "וישמע משה וייטב בעיניו".³²

דיני מאכלות אסורים ודיני טומאה וטהרה

ה' פונה למשה ואהרון ומורה להם את סימני החיה הטהורה שרק היא מותרת באכילה: מפריסה פרסה, שוסעת שסע ומעלת גרה. הוא מונה את הגמל, השפן, הארנבת והחזיר שאסורים באכילה למרות שיש להם חלק מסימני הטהרה ונראים כשרים.³³ הוא מוסיף ואומר שנגיעה בנבלתם מטמאת.

אצל הדגים מצווים הם לחפש אחר סנפיר וקשקשת.³⁴

"ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכל...":³⁵ נשר, פרס, עוזניה, דאה, איה, עורב, בת יענה, תחמס, שחף, נץ, כוס, שלך, ינשוף, חסידה,³⁶ אנפה, דוכיפת, עטלף. הוא אוסר את "כל שרץ העוף ההולך על ארבע",³⁷ מלבד אלו שיש להם שני רגליים נוספות שבהם מקפצים: ארבה, סלעם, חרגול וחגב. בכל אלו הטמאים, טומאת האדם הנוגע בהם היא עד הערב. הנושא אותם טעון כיבוס בגדים וטמא עד הערב. הוא מוסיף וכולל את ההולכים על ארבע (כגון כלבים) בכלל המטמאים בנבלתם. בכלל השרץ המטמא הוא מזכיר את החלד, העכבר, הצב, האנקה, הכת, הלטאה, החומט והתנשמת. הוא מוסיף ומפרט את דיני הבגדים והכלים הנוגעים בנבלת אחד מן המנויים כאן, ומורה כי כלי חרש שיטמא דינו להישבר. מפרט את דרך ההיטהרות במקווה, את דין הכשר טומאה בנתינת מים על צמחים, ונגיעה בדבר המטמא.

לקראת סיום אנו רואים באזהרת אכילת כל השקצים לשון "ונטמתם בם".³⁸ ה' אומר לבני ישראל שטעם איסור כל אלו כי הוציא אותם מארץ מצרים להיות קדושים ונבדלים, וראויים לקבלת התורה. לכן נדרשת מהם פרישות זו.

מסר מהפרשה

פרשת שמיני מתארת את היום הגדול שבו התחילה עבודת המשכן - אהרון מקריב את הקורבנות, והעם רואה את כבוד ה' מתגלה באש שיוצרת מן השמים. זהו רגע של התרוממות גדולה, המראה כי עם ישראל הגיע למדרגה של קרבה אמיתית אל ה'.

מייד אחר כך - נדב ואביהוא מביאים "אש זרה אשר לא ציווה אותם", ונענשים בעונש חמור. גם הם רצו להתקרב, אבל עשו זאת שלא כמצווה. מכאן לומדים יסוד חשוב: גם כוונה טובה צריכה להיעשות בתוך גבולות של ציווי והדרכה.

²⁸ למרות שאונן (אדם שמת אחד מקרוביו וטרם נקבר, ופטור מכל המצוות) אסור באכילת מנחות.

²⁹ כלומר די במחנה ישראל ולא רק בין קלעי החצר.

³⁰ שאלם האם בגלל שיצאה חוץ לקלעים ונפסלה, אמרו לו שלא. אמר להם אם במקום לאכול שרפתם, הרי שזו אש זרה כפי שעשו אחיכם, ועל זה כעס.

³¹ כלי יקר (שם, יט).

³² שמח על כך שהיטיבו אחיו ובניו לראות ולהורות סברה טובה (ספורנו שם, כ).

³³ כמובן שיש עוד בעלי חיים רבים אסורים. אמירה זו מראה על היותו של הבורא יודע כל - עד היום לא נמצא בעל חי נוסף על ארבע אלו, שיש בו סימן טהרה אחד בלבד.

³⁴ רש"י (יא, יב) מדייק מהמילים "כל אשר אין לו... במים" כי דג שידוע כי היו לו סימנים אלו בעודו במים, ונשרו מייד כאשר הוצא, כשר לאכילה.

³⁵ אזהרה מלהאכיל לקטן.

³⁶ עושה חסד רק עם חברותיה.

³⁷ כגון זבוב.

³⁸ רש"י (שם, מג) מבאר שאדם שטמא עצמו כאן, יטמאהו הבורא לעולם הבא.

בהמשך הפרשה מובאים דיני המאכלות האסורים והטומאות. לכאורה - פרטים טכניים, אבל התורה מדגישה שדווקא בזה מתבטאת הקדושה: "והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני", ולקראת סוף הפרשה: "אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלקים, והייתם קדושים כי קדוש אני".

מפרשה זו עולה כי הקרבה לקב"ה נבנית דווקא מתוך קבלה, מתוך ענווה, ומתוך רצון לפעול על פי הדרך שה' התווה. ההתלהבות לבדה לא מספיקה - צריך גם רגישות למה שנכון ומה שלא. זו הקדושה שהתורה מבקשת מאיתנו - לא רק התלהבות של רגע, אלא הליכה מדויקת לאורך זמן.

הפטרת שמיני

ההפטרה³⁹ עוסקת בדוד המביא בשמחה את ארון ה'; מיתת עוזא והשארית הארון בבית עובד אדום הגיתי; השמחה והנהגת דוד בעת הבאת הארון לירושלים; תוכחת מיכל לדוד על התנהגותו, תשובת דוד ועונש מיכל; סיפור דוד לנתן על רצונו לבנות את בית ה'; נבואת נתן לדוד כי רק בנו יבנה את הבית.

דוד אוסף 30,000 מנבחרים העם,⁴⁰ והולך יחד איתם מקרית יערים⁴¹ להעלות "את ארון האלקים". הם טועים ומרכיבים⁴² את הארון על עגלה חדשה "ועוזא ואחיו בני אבינדב" מנהיגים את הבקר הרתום לעגלה, כאשר אחיו הולך לפני העגלה⁴³ ועוזא מצידה, "ודוד וכל בית ישראל משחקים"⁴⁴ לפני ה' " בכלי נגינה רבים. הם מגיעים עד "גורן"⁴⁵ נכון ועוזא שמרגיש כי הארון נשמט⁴⁶ מן העגלה, טועה לחשוב כי עומד ליפול.

ה' כועס על שגגת עוזא שסבר כי ייפול הארון, וממיתו בסמוך לארון. דוד נבהל וכעס על עצמו⁴⁷ שלא כיבדו את הארון כראוי "ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה".

דוד מתמלא פחד שלא יוכל לדאוג⁴⁸ לכבוד ארון ה' ובמקום שיגיע לעירו, מטה את הארון "לבית עובד" אדום המתגורר בגת. הארון נמצא של שלושה חודשים ומביא את ברכת ה' לעובד ומשפחתו בבנין ובעושר.⁵⁰ דוד שומע על כך והוא הולך להביא את הארון משם אל ביתו "עיר דוד בשמחה".

"ויהי כי צעדו נושאי ארון ה' שישה צעדים"⁵¹ ולא נפגעו כעוזא, שמחו והודו, הורידו את הארון והקריבו קורבנות.

דוד רוקד בכל כוחו כשהוא לבוש "אפוד בד", ויחד עם שאר העם "מעלים את ארון ה' בתרועה ובקול שופר". עם כניסת הארון לעיר דוד, רואה מיכל בת שאול, אשתו, את דוד "מפזז ומכרכר לפני ה' ותבוז לו בליבה". הארון מונח במקום שהוכן לו "בתוך האוהל שנתן לו דוד" ודוד מקריב עולות וזבחים לה'. עם סיום ההקרבה מברך דוד את העם בשם ה',

³⁹ שמואל (ב) ו, א - ז, י"ז (אשכנזים); ו, יט (ספרדים); ז, ג (תימנים).

⁴⁰ מצודות דוד ו, א

⁴¹ רש"י ורד"ק שם, ב

⁴² המלבי"ם (שם, ד) מדייק שבמקום לשאת את הארון במוטות, נשאוהו בידיהם ובכך עברו על איסור.

⁴³ המלבי"ם (שם, שם) מבאר שבכך שהפנה את גבו לארון, נהג באופן חמור יותר מאשר פלשתים שהקפידו ללכת אחרי הארון.

⁴⁴ המלבי"ם (שם, ה) מבאר שהיה עליהם לשחוק בדרך יראה, ולא בקלות.

⁴⁵ המהר"י קרא (שם, ו) מבאר שהפסוק בא להדגיש שהישמטות הארון מעל העגלה, לא הייתה מחמת היות

⁴⁶ רד"ק (שם, ז) מבאר כי התפרקו איברי הבקר מקדושת הארון, מאחר ואמור להינשא על כתפי הלויים.

⁴⁷ מלבי"ם שם, ח

⁴⁸ מצודות דוד שם, ט

⁴⁹ שהיה לוי ועל כן ראוי להחזיק בידיו את הארון (מלבי"ם שם, י).

⁵⁰ רד"ק שם, יא

⁵¹ זהו שיעור הליכת עוזא עד שנפגע (רד"ק שם, שם)

ומחלק לכל אחד מהם: כיכר לחם, 1/6 פר ו-1/6 איפה יין,⁵² והעם שב לביתו.⁵³ כעת שב דוד ומברך את משפחתו, ומיכל אשתו מבקרת אותו על הגלות בשרו לעיני כל "כהגלות נגלות אחד הריקים". דוד ענה לה כי עשה כל זאת לכבוד ה' "אשר בחר בי מאביק"⁵⁴ וראוי שאקל עצמי לכבודו, וגם לו הייתי מוסיף לבזות עצמי, עדיין נחשב הדבר לכבוד בעיני ה' "אמהות".⁵⁵ בעוון ביזוי דוד על מה שעשה לכבוד ה', נענשת מיכל שלא ילדה ילד אלא ביום מותה.⁵⁶ דוד יושב בביתו המכובד⁵⁸ במנוחה⁵⁹ מן המלחמות, ושואל את נתן הנביא האם זה ראוי כי לעומתו "ארון האלוקים יושב בתוך היריעה"? נתן משיב לו כי אם רוצה לבנות בית לה',⁶⁰ שיעשה כן ויצליח.⁶¹

בלילה מתנבא נתן בשם ה' כי על דוד להסתפק בטובות קיבל מה' עד עתה. הרי מעולם לא ישבתי בבית אלא באוהל מועד, ולא פניתי בתביעה לאף אחד על שלא בנו לי לכבודי "בית ארזים", ומדוע חושב דוד כי יכול לעשות כן מעצמו?⁶² תזכיר לדוד את כל הטוב שעשיתי לו: לקחתיו מרעיית צאן⁶³ להנהגת עם ישראל, הכרתי אויבך לפניך עד שאומרים כולם 'מגן דוד', "שמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו" בארץ ישראל מבלי מפריעים כפי שהיו בימי השופטים.

לאחר שתפטר בזמן ראוי, בנך שייוולד לך בעתיד⁶⁴ "יבנה בית לשמי וכוננתי את כיסא ממלכתו עד עולם". אנהג עמו כאב המייסר בנו בעת חטאיו⁶⁵ כדי לתקן דרכיו, אך לא אעזבו כפי שעשיתי לשאול - שהעברתי מלכותו אליך, ושושלת בית דוד תיכון לעד.

"ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה, כן דבר נתן אל דוד".

מה הקשר בין ההפטרה לפרשה?

הפרשה עוסקת בחטא נדב ואביהוא בהביאם אש זרה בעת חנוכת המזבח, מיתתם ושתיקת אהרון. ההפטרה עוסקת בחטא עוזא שהניח את ארון ה' בעת שובו משבי פלשתים על גבי עגלות ונגע בו בידיו במקום שיישאוהו הלוויים במוטות, מיתת עוזא ולקיחת אחריות לאירוע על ידי דוד המלך.

⁵² מדרש פסחים לו:

⁵³ סיום קריאת ההפטרה למנהג הספרדים.

⁵⁴ המלבי"ם (שם, כא) מבאר כי שאול שנמשח למלוכה על ידי העם, היה צריך הבחנה חיצונית ברורה המראה כי הוא המלך ולא אחד מהעם. דוד לעומתו, נבחר לתפקידו על ידי ה' וכבודו תלוי רק בה'.

⁵⁵ רש"י כב

⁵⁶ ר"ק שם, כג

⁵⁷ המלבי"ם (שם, שם) כותב בשם מהר"א שמיכל לא התעברה מדוד, כדי לקיים את הגזרה להשמיד את זרעו של שאול בעקבות פרשת הגבעונים. היות וציווי דוד להרוג זרע שאול הנולד ממנו, עלול להיות מורכב.

⁵⁸ מצודות דוד ז, א

⁵⁹ המלבי"ם (שם, שם) מביא את דברי חז"ל שבניית בית המקדש מצריכה שני תנאים: מלך, ומנוחת העם מאויביו.

⁶⁰ מצודות דוד שם, ג

⁶¹ סיום קריאת ההפטרה למנהג התימנים.

⁶² מצודות דוד שם, ז

⁶³ המלבי"ם (שם, ח) מבאר שיש 2 חסרונות בעניין המלכות של דוד: 1. איננו בן מלך, אלא הגיע ממקום פשוט. 2. מלכותו עדיין לא מקובלת על העם לדורות. ואם כן אין לנו מציאות מושלמת של מלך ישראל שהיא תנאי בסיסי לבניין המקדש.

⁶⁴ ולא אבשלום ואדוניהו שכבר נולדו לו באותה העת (ר"ק שם, יב).

⁶⁵ מצודות דוד שם, יד

⁶⁶ המלבי"ם (שם, שם) מוסיף ומבאר כי מאחר והקב"ה בבחינת אב, הוא יורדא כי לא יחטא שלמה חטאים גדולים שיצריכו עונש חמור.

'מה?

לילדים

חידות לפרשת שמיני

1. "ויהי ביום השמיני קרא משה..." באיזה תאריך זה היה? (ט, א)
2. מדוע צווה אהרון להביא עגל לקרבן חטאת? (ט, ב)
3. איזו אש הביאה לשמחה בקרב העם ואיזו אש הביאה לעצב? (ט, כד; י, ב)
4. מדוע מתו בני אהרון? (כלי יקר, י, א)
5. מדוע הוזהרו רק בני ישראל על אכילת דברים טמאים? (יא, ב)

בכל שבוע יוגרלו 20 ש' בין המשתתפים:

- הקראת 4 החידות בשולחן שבת וקיום שיח משותף או
- מענה על 2 חידות בשולחן שבת ללא עזרה (אם ילד אחד מקריא, והאחים עונים, כולם זכאים להשתתף בהגרלה)

בכל שבוע תתקיים הגרלה נוספת על 40 ש' בין הפותרים את התשבץ.

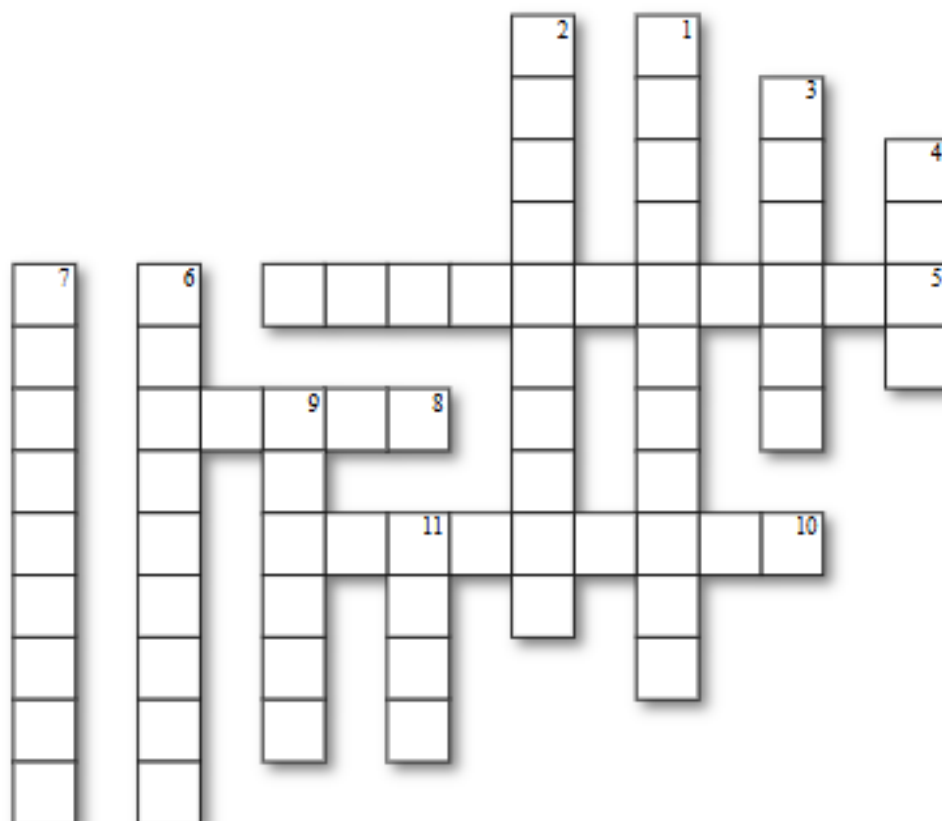
תשובות יש לשלוח עד מוצ"ש ה' באייר בשעה 23:00 לכתובת yaakovkatz1989@gmail.com
או אישור הורים בטלפון 0527145013

מזל טוב לזוכים:

רפאל פינקלשטיין, קרית יערים (תשבץ 225)

יעל כץ, בית שמש (חידון 225)

תשבץ פרשת שמיני

מאונך	מאונך
1. תנאי כשרות הדגים	5. שמות בני אהרן הנותרים
2. שמות בני אהרן שמתו במשכן	8. את מה טבל אהרן בדם
3. עד מתי נטמא אדם שנגע בנבלת חיה טמאה	10. מדוע מצוים בני ישראל להיות קדושים
4. שם של שרץ טמא	
6. היכן נשרפו הבשר והעור של עגל החטאת	
7. אחד מתנאי כשרות הבהמות	
9. בני כמה צריכים להיות קורבנות חטאת ועולה	
11. שם של עוף לא כשר	

צאת השבת	כניסת השבת	
19:55	18:39	ירושלים
19:57	18:57	תל-אביב
19:57	18:57	חיפה
19:55	18:56	באר שבע
19:55	18:58	בית שמש
19:57	18:57	עזה
19:57	18:57	לבנון

לקבלת העלון והנצחות פנו
למחבר:
yaakovkatz1989@gmail.com

0527145013

שבת שלום

**עלון זה מוקדש
לרפואת בנימין זאב בן
רבקה חיה.**

בשעה טובה
ובע"ה, יצא לאור
חלקו השלישי של
ספרי 'מה
בפרשה?' על
חומש ויקרא !!

ניתן להזמין ולקבל
את החוברת עד
הבית ב-7.5 ₪ +
דמי משלוח.